

L'últim pessigolleig de Macedònia

Repassem la història del conjunt per a públic familiar liderat per Dani Coma, amb un reportatge en profunditat

Primera generació de Macedònia | Arxiu grup

Portar a l'escola un estoig amb un dibuix de Jordi Labanda a principi dels 2000 era distinció de nena "Super fashion". Cantar d'amagat "Flipat" al professor superb -que avui podríem equiparar al Merlí de la colla de peripatètics- era una pràctica que els nens i nenes que avui superen la vintena han fet, mínim, un cop a la vida. A **Macedònia** no se n'hi ha escapat ni una. Des de la maqueta que van enregistrar la Georgina i la Marina, de 8 i 9 anys, han passat dues dècades i quatre generacions de 'fruites' per la primera línia de la formació, que han captat al mil·límetre les inquietuds i les tendències dels infants catalans.

El primer llarga durada del conjunt capitanejat pel vallesà **Dani Coma**, titulat *Macedònia* (Discmedi, 2003), que aleshores estava format per Nina Uyà, Alba Rodríguez, Amanda Delgado, Mariona Colomé i Laura Cueto, va remoure la banda sonora dels walkmans d'un públic que mai no havia sentit, fins aquell moment, un pop infantil en català tan actual. Des de la popular "Titella malabarista" fins al "Vaig per tu" per declarar-se, la banda va saltar a un segon treball de portada taronja que va consolidar-la com un dels grups de referència.

El segon disc, *Posa'm un suc* (Discmedi, 2005), amb els èxits "No em vull fer gran" o "La delegada", les va propulsar fins a crear un fenomen que mai no havien imaginat. La integrant d'aquella generació, Laura Cueto, primera 'l'limona' de **Macedònia**, recorda els primers anys amb nostàlgia i diu que la seva etapa es va caracteritzar per "la innocència d'obrir camí en un nou terreny fins aleshores sense explorar; era una aventura cada dia: anar a un estudi a gravar un disc de manera professional, plantar-nos en un plató de televisió per fer una entrevista en prime

time, fer concerts amb qui fins aleshores havien estat els nostres ídols?". Posteriorment van venir la *Cantata per una tortuga* (Discmedi, 2005), de **Dani Coma**, i el tercer de Macedònia, *Sakam té* (Discmedi, 2006), juntament amb el directe de *Gira la fruita* (Discmedi, 2007). Més tard, en una reunió assembleària, les integrants i l'ideòleg del projecte van acordar buscar relleu a les fruites originals.

Macedònia l'any 2003 Foto: Xavier Mercadé

Les cinc escollides van ser Èlia Macià, Laia Pujol, Clàudia Raventós, Aida Llop i Berta Gilbert, una generació que va gravar fins a cinc àlbums, començant per *Bla, bla, bla?* (Discmedi, 2008) i acabant pel grans èxits de *Dolça i amarga* (Discmedi, 2011), incloent el recull de nades *Et toca a tu* (Discmedi, 2009). La ?l·limona' Gilbert explica el canvi: "Vam ser el primer canvi des que es va decidir que Macedònia seria generacional, i ens van agafar molt més petites que les originals. El Dani volia que fóssim properes, nenes normals de carrer, sense cap talent innat. Vam créixer amb el grup, perquè no havíem cantat mai a dalt d'un escenari!".

Segona generació de Macedònia Foto: Arxiu grup

Del 2012 al 2017 la tercera **Macedònia**, amb Paula Noguer, Sara Roy, Irene Carreras, Carlota Busquets i Maria Farrés com a noves fruites, va ser l'encarregada de seguir oferint a nens i nenes cançons que els interpel·lessin com ho havien fet sempre les lletres del grup. Van debutar amb el CD+DVD *...desperta* (PromoArts Music, 2012) i van cantar temes tan coneguts com "Flors" i "Sr. Wert", una polèmica crítica, que va tenir el suport de Som Escola i Òmnium Cultural, a la Llei Orgànica de Millora de la Qualitat Educativa (LOMCE) impulsada pel ministre José Ignacio Wert. Una de les membres d'aquesta generació, Maria Farrés, comenta que el grup d'aquella etapa va agafar essència a mesura que creixien, i va acabar convertint-se un conjunt destacat "gràcies a una energia molt heavy als escenaris i ser autèntiques, a més de ser molt properes als nens i nenes, sobretot amb els que van venir a les colònies del Camp Rock Macedònia".

Tercera generació de Macedònia Foto: Arxiu grup

L'últim pessigolleig

La quarta i última formació, vertebrada per Carlota Arrey, Noa Massoutié, Anna Cascos, Maria Blanc i Gina Santaló, serà la responsable d'acomiar el conjunt **Macedònia** després de gairebé vint anys de trajectòria. El seu darrer treball, *Papallones* (Discmedi, 2020), aborda a les cançons temàtiques com la voluntat de canviar el present ("Planeta Greta"), l'amor d'institut de dues enamorades ("Papallones") o l'entusiasme de viure intensament el dia a dia ("Meravellós").

A l'àlbum anterior, *Escandaliciós* (PromoArts Music, 2018), les cantants actuals ja van fer un gir en el plantejament de les lletres del projecte, integrant temes d'actualitat com el superordinador de simulacions instal·lat a Barcelona ("Marenostrum"), o cantant a ritme de trap per a una campanya de la Fundació Esclerosi Múltiple ("Mulla't"). De fet, el disc *Estic contenta* (PromoArts Music, 2017), de la mateixa generació de cantants de **Macedònia**, ja incloïa un tema explícit que feia referència a la transsexualitat infantil, "El meu abric", fet que demostra l'aposta del projecte per renovar-se a mesura que evolucionen les noves generacions de nens i nenes i les seves maneres d'entendre el món.

Macedònia Foto: Fotograma de

La decisió de cloure el projecte no ha estat fàcil, segons el promotor **Dani Coma**: "Tot ha canviat des que l'escena ha agafat un nou gir. Els bols de grups com **Txarango**, **Lildami** o **Els Catarres** són plens de criatures de 8, 9 i 10 anys, que abans segurament no anaven a concerts si no eren explícitament per a públic infantil". Tot i això, creu que la reivindicació és encara la mateixa: "Les seves lletres no estan pensades per a nens i nenes. Segueixo pensant que, pedagògicament, les nostres temàtiques són essencials en aquestes edats. Seguim igual, però cal aturar-nos per veure si el projecte té continuïtat".

El comiat, que de moment sembla que és definitiu, es produirà després de la gira que la formació actual farà fins al 2021. Mentrestant, les generacions passades senten enyorança d'un projecte amb data de caducitat. La pionera Laura Cueto comenta: "És un sentiment estrany i difícil d'explicar, tot i que fa anys que ja no en formo part. **Macedònia** ha estat omnipresent a les nostres vides; sempre hi ha qui et recorda o qui se sorprèn de saber que en vas formar part. És com tancar un cicle".

Per la seva banda, la successora Berta Gilbert no amaga certa tristesa quan adverteix: "No hi ha ningú que faci la mateixa tasca. Hi ha grups per a públic familiar però fan animació infantil. Encara no he vist grups de pop-rock dedicats a nens i nenes on saltar i cantar amb un espectacle pensat per a ells". Finalment, Maria Farrés, a més d'afegir-se al sentiment de malenconia, apunta que és un moment per "tancar una etapa de la música catalana i homenatjar un projecte que haurà servit de llavor per a altres grups que tenen moltes coses interessants a dir i oferir".